Година IV. гр. Плѣвенъ, знъ, мартъ 1924 год. Брой 6.

Симеон Панайотов, Никопол

Северно Ехо

АБОНАМЕНТЪ:
За година 50 л.; за половинъ година 40 л.; за странство 150 л.
Реклами се приематъ по обявена тарифа винаги въ предплата.

Ратникъ за Демократическия сговоръ

Редакторъ: Петко Пав. Поповъ | Редакт. подлистника: Рена П. Попова

Редакция и администрация в. „СЕВЕРНО ЕХО“ ПЛѢВЕНЪ
Телефонъ № 55 Единъ брой 1 левъ.

Внимание!
Желѣзо, шина, обло подковно, чемберъ и др.
Желѣзни греди отъ профилъ 10 др. 30 см.
Ости „ВИНТЕРЪ“ и др. фабрикации; Обикновени и комбинирани.
Ости „ВИНТЕРЪ“ парчелии № 4, 5, 6, 7, 8, 9.
Гвоздеи всички нумера.
Разна дребна желѣзария и пр. разполагаме съ пъленъ чешитъ
Тихоловъ & Врабевски
ПЛѢВЕНЪ 2—5

Да бжде ли, или да не бжде...

Събитията въ България се развиватъ съ светкавична бързина безъ да можемъ да имъ дадемъ нуждната преценка и всичкото значение коетоиматъ тѣ. Вчера — едва деветъ месеца изминали се отъ великата дата 9 юний, а възторга отъ придобитата свобода, който ликаше въ сърдцата на всички, когато почуствахме, че се освобождаваме отъ бремена на Стамболийски, започна да се изпарява. Изтигатото знаме на България отъ една шепа дейци на девети юний обедини въ единъ мигъ всички здрави патриотични сили въ страната безъ резолюции, безъ конгреси, безъ шефове и шефчета.

Ний се наредихме подъ това знаме — дѣлото успе. но, само единъ погледъ хвърленъ върху политическия моментъ малко преди девети юний, не чертае ли сжщата картина, която имаме и днесъ?

Тогава вѣрата на народа бше убита отъ безконечнитѣ преговори за блокове, отъ цѣлимесечнитѣ разправии и спорове за министерски кресла, а дружбащината вилнѣеше и все повече повече задушваше и заплашваше да убие надя. Нима и сега, следъ толкова преживѣни бѣди, не трѣбва да се повтарятъ ужкитѣ на недалечното минало?

Вчера широки, днесъ ранкали забравиха много бърже, че всредъ тоя обезвренъ народъ бушуватъ змни сили, които сж готови всѣки моментъ да наигнатъ глава. Тѣ напуснаха знамето на България, за развѣятъ своитѣ парвини знамена и да дадатъ зможность на разрушиинитѣ елементи да се оражатъ и да черпятъ сиотъ разединението на мократията, за постигане своитѣ пъклени замисли. Какво представляватъ, ка общественна сила тия партии, какво влияние иматъ тѣ въ народнитѣ маси — това се знае отъ всички и тѣхното излизане ни най-малко не може да накърни действителното влияние, което Демократическия сговоръ има между народа. Опозицията и писанията между интелигентнитѣ и вестникарски кржгове немогатъ на окажатъ влияние въ широкитѣ народни маси. Тѣ не могатъ, защото реалнитѣ сили на които се крѣпи днешното правителство, сж достатъчно големи за да могатъ да вдъхнатъ вѣра и куражъ въ бждащето.

Ефекта, разбира се, отъ подобно разединение не може да се обезценява по отношение на онзи куражъ, който той вдъхва всредъ проваленитѣ разрушителни сили. Въ всѣки случай, ний не можемъ нито за моментъ да забравимъ, че изживяваме още единъ периодъ въ който не всичко по пжтя на нформалното политическо развитие у насъ е разчистено и до окончателното му разчистване е необходимо да се употребятъ средствата, които подобни епохи изискватъ.

Онова, обаче, което прави най-тжжно впечатление, то е, че се намериха хора, съ голѣмо обществено положение, съ безсъмненни заслуги и дарби на голѣми държавници, които се ползваха съ обаянието и уважението на всички ни, подбудени отъ най-разнообрани мотиви съ своитѣ действия да отегчатъ още по-вече тая печална действителность, които да спомогнатъ за убиването вѣрата на народа въ Сговора. Това не може освенъ да се отбелѣжи като единъ прескърбенъ фактъ. И ако уважавания отъ всички г. Ал. Малиновъ, може би, отъ най-идейни побуждения се яви въ камарата и въ пресата съ единъ съ нищо неоправданъ песимизъмъ да търси дефектитѣ на днешното управление и прибѣгне даже до тамъ, за да си послужи съ Шекспировия герой Хамлетъ принцъ Датски, за да търси гнилото въ България, то той ще ни позволи съ право да му припомнимъ знаменититѣ думи на сжщия Хамлетъ, който казва на едно мѣсто: *„Да бжде, или да не бжди, ето где е въпроса!“* . . .

И наистина, въпроса, който се поставя днесъ за разрешение предъ лицето на честна и мисляща България е: *Да бжде ли сговоръ или не!*

Всички, които виждатъ и оценяватъ положението при което се намираме, не биха последвали нито единъ водачъ, който и да е, ако той се опитава да внесе разединение между българския народъ. Оонзи който се изпречи на пжтя къмъ Сговора ще бжде отминатъ и ще получи народното презрение.

Сговора, като една общо народна, политическа и културна идея необходима за настоящия моментъ ще възтържествува, въпреки всички малки и голѣми пречки *и като могжщъ фаръ ще застане предъ прага за новия животъ и на тъй дълго очакваното възраждане на българския народъ.*

Ив. Ив. Миндиликовъ.

Реклами, обявления и абонати за „СЕВЕРНО ЕХО“ се приематъ: въ редакцията и администрацията - кооп. печатница *„Изгрѣвъ“*, книжарница *Модерно искуство*, агенция *„Церея“* и всички агенти на вестника въ Плѣвенъ.

Билярдъ средна големина съ 10 щеки, стойка, 2 били слонова косъ и 3 обикновенни се продава на износна цена. Сжщо оджакъ съ кафеджийски принадлежности. Спора зумение редакцията 1—3

За кооперативната захарна фабрика въ Плѣвенъ

Отъ неколко месеца насамъ, така *наречения захаренъ въпросъ* у насъ е злобата на деня. Отношенията между цвеклопроизводителитѣ и захарнитѣ фабрики всека година ставатъ все по остри, за да дойдатъ презъ настоящата пролѣть едва ли не до скжсване.

Отъ друга страна, държавата сжщо е въ борба съ фабрикантитѣ и стремейки се да ги надвие, тя създаде закона за *намаление вносното мито на захарьта*, който законъ ще се отрази върху захарната индустрия — следователно, върху цвеклопроизводството у насъ и въобще върху целото ни стопанство. Тази забърканость — тази криза така да се каже ни накара да потърсимъ нози пжтища, по които бихме достигали едно разширение на производството на захарь и следователно увеличение на цвекловата култура у насъ, знаейки, че една земледелска страна като България може да надвие тяжеститѣ, да закрепи економическо си положение само като направи своето земледѣлие най рационално и когато създаде така наречената *земледѣлска индустрия*. Чахия дължи цвето благосъстояние на захарното цвекло, хмелътъ и пивоварскиятъ ечемикъ и свързанитѣ съ тѣхъ индустрий. България безпорне трѣбва да върви по нейния пжть.

Много хиляди земледѣлски стопанства въ България постепенно заместватъ зърненитѣ храни съ много по-доходното захарно цвекло и произведеното презъ 1923 година количество едвамъ биде преработено отъ сжществующитѣ 5 захарни фабрики. За да не спре този напредъкъ, нуждни сж захарни фабрики, които непременно трѣбва да се построятъ за да стане конкуренцията по голѣма, вследствие на което ще се осигури пазаря на произведеното цвекло и ще се регулиратъ цѣнитѣ на захарьта съ огледъ на световното производство и въобще, ще се премахнатъ условията за карталиране, за борби между фабрикантитѣ отъ една страна и производителитѣ и консоматеритѣ отъ друга. Намесата на държавата тогава ще се ограничи само до колкото е необходимо тя да поощрява националната индустрия и отглеждането на свързанитѣ съ нея земледелски култури, които всека държава въ свѣта го прави.

Въпросътъ е новитѣ захарни, фабрики, които ще се построятъ у насъ *чий трѣбва да бждатъ*?

Ний мислимъ, че колкото и да се увеличаватъ фабрикатѣ, бждатъ ли тѣ на частни лица или чужди компании, криза съ захаренъ въпросъ всекога ще има, тъй като всекога ще има интереси, които ще бждатъ въ борба. Отъ една страна фабрикитѣ ще целятъ голѣмитѣ си печалби, а отъ друга цвеклопроизводителитѣ ще искатъ по-голѣма цена на цвеклото, а консуматоритѣ по ефтена захарь.

И за да се премахне тая борба, единственниятъ начинъ съ който *печалбитѣ на фабрикитѣ да се разпредѣлятъ между цвеклопроизводителитѣ и консуматоритѣ на захарь.* Това, неизвесното — печалбата, ще се знае отъ всички и психологически не ще има мѣсто за борби и кризи.

Така схващайки въпроса, по инициативата на известни лица се свика на 24 февруарий въ Плѣвенъ, най-голѣмия цвеклопроизводителенъ центъръ въ България, конференцията, която, следъ като обмисли обстойно въпроса, реши единодушно да основе единъ голѣмъ кооперативенъ синдикатъ на всички цвеклопроизводиниели на Северна България и на всички консумatори на захарь — особенно потребителнитѣ кооперации и общинитѣ въ цѣла България, които съ собствени средства и подпомогнати отъ държавата да си построятъ на първо време една, а после и други кооперативни захарни фабрики.

На 30 и 31 мартъ въ Плѣвенъ ще се състои учредителниятъ съборъ въ които ще се приеме устава и избератъ първитѣ управителни тела.

Въпросътъ е много сериозенъ и много навремѣненъ споредъ насъ. Оставайки го предъ обществото, ние ще чакаме да се подеме той отъ нашитѣ общественици, кооперативни дейци и всички заинтересувани. Защото, само общитѣ усилия могатъ да осигуратъ успѣха най-голѣмото кооперативно сдружение въ България, чието грамадно значение за народното стопанство.

Продава се или въ замѣна една кжща съ 3 стаи, яхъръ, 400 кв. метра дворно мѣсто въ V кварт. ул. 202 № 4 гр. Плѣвенъ.
1—3 *Бр. Динови.*

По оземляването

Въ едно своето изложение предъ парламентарната група на Демократическия сговоръ по въпроса за Т. П. С, министра на Земледелието, г-нъ Янаки Молловъ, казва между другото:

Комисията, натоварена съ изменението на горния законъ, е на мнение да се запази принципа на закона, като се даде земя на ония, които трѣбва да бждатъ оземлени. Най-напредъ ще се оземлятъ бежанцитѣ и безимотнитѣ, а после малоземленитѣ учители, местни жители. Ще се създаватъ само жизнеспособни стопанства и нема за партизански цели да се раздаватъ по 2—3 или петь декара земя. Ще се образува земленъ фондъ отъ държавни непотребни земи, мери: предвижда се да взематъ земи отъ закелевяли гори, които иматъ добра почва, а минаватъ за горски площъ: земя отъ мочури и блата, които ще се изсушаватъ. *Само Карабоазкото блато ще ви даде 150,000 декара земя.*

Кому колко земя да се остави? Това е сжщо много мъченъ въпросъ. По него още не е взето решение и ще се разисква и въ парламентарната група на болшинството. Нѣма да се изземватъ обаче градини, лозя и пр. Тия собственици, които не си работятъ земята, ще си останатъ въ досегашното положение: 40 и 100 декара.

Предвижда се да се оземлятъ най-първо ония, които живеятъ въ дадено мѣсто — безземлени и бежанци. *Ако нема земи въ достатъчно количество, ще се поканятъ кандидатитѣ за оземляване да отидатъ тамъ, дето има по-свободни земи. Тия, които действително искатъ да работятъ, ще отидатъ.*

Едно опровержение

До Редакцията в. „Северно Ехо“ Тукъ.

Господинъ редакторе, моля дайтѣ мѣсто въ в. „Северно Ехо“ на слѣдното опровержение, което изпратихъ на в. „Пиринъ“, но не биде тамъ помѣстено.

До Редакцията на в. „Пиринъ“.

Г-нъ редакторе, въ послѣдния брой на в. „Пиринъ“ сте дали мѣсто на една дописка относително моято защитна речь по едно углавно дело въ Плѣвенския Окр. Сждъ, въ която думитѣ ми съ преикачени и азъ съмъ представенъ като „още единъ македоноядецъ“. Бързамъ да Ви уверя, че редакцията Ви е станала жертва на личенъ дертъ на нѣкой адвокатъ „чистъ българинъ“, и че думитѣ по адресъ на македонцитѣ, които ми се приписватъ, не сж и не могатъ да бждатъ отъ мене произнесени. Казахъ, наистина, думи на укоръ къмъ известно въ делото лице (сънародникъ, но не отъ семейството на потърпевния Яневъ), което е разбунило мнозина отъ жителитѣ на инакъ мирното село Садовецъ, като си е позволило следъ 9 юни да се саморазправя съ селянитѣ по отъжденитѣ му ниви и което е позволило да бие и малтретира десетки селяни заподозрени въ извършване грозното и подло злодеяние (убийството по дѣлото). *Казахъ още, че подобни постжпки съ само въ ущърбъ на добритѣ чувства които питае българина къмъ народа— мжченикъ.* — Нека да прибавя, че еднакво съмъ укорявалъ на врѣмето и ония „чисти българи“, които съ лошитѣ си обноски презъ войната въ Македония нанесоха ущърбъ на българското име тамъ.

8 Мартъ 1924 г. Съ почитъ:

Ц. Бръшляновъ.

Г-ца НАНКА СТ. ИКОНОМОВА
и
Г-нъ МИШО БОЙЧИНОВЪ
се сгодиха на 8 мартъ т. г.
ПЛѢВЕНЪ.

ВАЖНО! ВАЖНО! ВАЖНО!
Купувамъ ЦИНКЪ вехтъ, употребяванъ, отрески и др. видове за претопяване. Всѣкакви количествна на много високи цени.
1—4
Минко Иванъ Бояджиевъ — Плѣвенъ

м. Христодоровъ

На прага...

(Разказъ).

Дѣдо Станой потъмнѣ като дивски мъртвецъ. Голѣмитѣ светкащи съ стъкленъ блѣсъ очи, подобно на затворенъ гробъ, по-дълбоко хлътнаха и обгразваха тъмни кржгове наоколо. Нѣщо черно го задуши и стисна гърдитѣ му. Гжститѣ брунтави вежди се събраха и кжнелото му изби потъ. Сторило се, че самия таванъ на стаята надвисна надъ него съ светлична тъмнина, като че идеше крайна нощъ.

Той на нѣколко пжти извика дъщеката си, но тя бѣше се заминала нанѣкжде и не му се отговори. Пакъ я извика, вслуша се, но не чу гласа ѝ, страхъ го стегна, въздъхна изтежко, привлѣче се съ широко разтворени очи назад до светлината и съ мжка се залови за прѣчкитѣ на низкия и опушенъ прозорецъ.

Цѣлата снага го заболѣ като изгнила и сърцето му заби бързо, но той направи усилия да се задържи на прозореца и жадно напрегна погледъ навънъ, кждѣто се лѣеше песеньта на светлината, на слънцето, на цѣлия миръ. Така му бѣше домилѣло да погледа въ двора, а ето вече седмици наредъ, какъ се е залежалъ и нито оздравява, нито умира.

Ясно слънце е развеселило градината. Край плета сж се засмѣли сочни глухарчета и миризлива лай-кучка. Въ дъното на градината тикви сж надигнали листа като чадъри. Цѣфналъ е картопа, а край бунара е поникнала ситна трѣвица. Всичко е пакъ така тихо и мило както лани, само че сега двора е буренясалъ и запустѣлъ...

Но какво може бабичката му сама да смогне? Везденъ се не спира на крака. Болникъ ли да гледа, кжща ли да реди или двора да чисти? А отмѣна присърце отъ никждѣ нѣма. Единъ синъ имъ бѣше останалъ, левентъ и строенъ като топола — единствена радость и утѣха на старини, но и него Богъ взе презъ войната и ги остави като кукувици да окайвватъ сждбата си и да проливатъ сълзи по незнаенъ гробъ.

Неизразима мжка изтръгна тежка въздишка отъ гърдитѣ на дѣдо Станой и очитѣ му се налѣха съ сълзи. Защо му вече крака не държатъ, презъ поле да се нагледа, па да се разшета изъ двора какъ му сърце иска — буреняци да изтеса, овошки да подкастри, въздухъ на воля да диша, босилекъ да му мерише.

Какъ е плувналъ тихъ ветрецъ изъ овошкитѣ и ги люлѣе листъ до листъ, клонче до клонче. А небето се скрило надъ баира дълбоко и синьо, край нѣма...

Тежка кашлица го задра и каточе нѣкой съ ножъ разкжса гърдитѣ му. Отмалѣлъ, той опрѣчело на лакета си и докато се успокои, цѣлиятъ му животъ мина предъ очитѣ като тжжна приказка. Какво е било нѣкога, когато е ходилъ съ кервани чакъ до Цариградъ, какво е сега? Всичко е минало като невѣренъ сънь и е останала само мжката на печалния день!...

Дѣдо Станой пакъ дигна глава, разгърди се да не се задушва и впи скърбенъ погледъ нататъкъ въ другия край на двора, кждето на връхтѣ св. Трифонъ посади млада и стройна липа, донесена му наročно чакъ отъ средъ балкана да му се спомня за дни на младость и воля. А тогава баба Гена се дигна погледъ и не отвори уста да го запита, за кого сади тая горска фиданка и презъ целия день нѣщо като буца се събираше въ гърдитѣ ѝ, сѣкаш за гробъ е било всичко това, а не за радость дърво да израстне, клони да клонѝ, цвѣтъ да зацъвти, ветрецъ сладъкъ миризъ да разнася, зарань при зори подъ сребърни росни листа славей да пѣе...

Дѣдо Станой гледаше жално китно разлистилата се фиданка и едва се сети, какво се е случило съ нея. Нали той ѝ беше поставилъ здрава вжршина вятъръ да не я скърши? Кой е махналъ вършината отъ тамъ? Кравата ли се е чесала отъ нея, та я е изкъртила или ратая е изпущалъ телето да стори тая пакость? Добрѣ че дръвчето е останало неповрѣдено.

Така е кжща безъ сайбия. Да не е билъ той досега, всичко да се е разсипало и запустяло. Защо му не държатъ краката боленъ-неболенъ да стане двора да тури въ редъ. Поне да може дръвчето да огради съ колове, а то каточе почна вече безспирно да мръква въ душата му.

На . . . . въ градината се е смълчала глуха самота, сѣкашъ дебне нѣщо неизбежно и страшно . . .

При него никой нѣма, а и въ двора никой се не вижда, никой се не обажда. Каде се е запиляла бабата, та не дойде да види, какъвъ призраченъ гнетъ оживена на душата му, каква безпомощность го убива, не за друго, а за несрета и печалъ! . . .

Дѣдо Станой се помъчи да стане: той вече ясно чуваше ударитѣ на дълбока бездна, продължителни и глухи.

Не, не . . . той ще оздравѣе. Не е редно още да умре. Гърдитѣ му искатъ да дишатъ чистъ въздухъ. Надъ селото се шири избистренъ просторъ. Нему се ще още дълго да скита по полята и ливадитѣ. Липичката му напомня, че той не е завършилъ своя земенъ пжтъ и има още да върви . . . Той е само уморенъ като отруденъ пжтникъ. Фиданката го вика съ погледъ на мило дете да си отдъхне при нея на воля. Листенцата ѝ треперитъ като крилца на птичка. Той ще я огради съ здрави колове, буря да не я скърши; той ще я полива заранъ и вечерь подъ жарко слънце да не изсъхне . . .

Неочаквано, дѣдо Станой събра и напрегна последни сили, изправи се на краката си готовъ да върви, направи нѣколко крачки напредъ съ несигурно движение, сполитна предъ прага на вратата и неудържимо рухна, отъ невидимъ замахъ покосенъ. Погледа му страшно блуждаеше...

Падаше мракъ като въ бездна...

Стареца все пакъ се помжчи да извика и да каже послѣдни думи, но нѣщо неизразимо го задуши; той протегна безпомощно костеливитѣ си ржце, извиги като че пригърна нѣкого и изведнажъ приклони глава . . .

И никой го не виде въ тоя сетенъ часъ.

Само старото куче Самуръ изкочи изъ градината като ожилено, жално заскимте предъ пруста и задраска по затворената кжщна врата.

Запомнете, че въ МОДЕРНИЯ ТЕАТЪРЪ скоро ще се представи „ЛУДОСТЬТА НА ЖЕНИТѢ“

Красивата обстановка въ която, чиито природни дарове сж сждадени може би, за да бжде Райска градина на свѣта: МОНТЕ-КАРЛО, и дето човѣшката алчность е издигнала Храмъ на Порока; тежки завеси на човѣшкитѣ сжвести, които бавно се повдигатъ предъ насъ и ни посочватъ душата гола, съ своитѣ красиви или отвратителни наклонности, всичко това ще видите въ **„ЛУДОСТЬТА НА ЖЕНИТѢ“**.

ОСТИ „Вянтеръ“ за коли и каруци.
ШИНА, обло и др. желѣзо.
ГВОЗДЕИ пъленъ чешитъ.
БРАВИ, панти и други
на цени всѣкога конкурентни ще намерите на едро и на дребно въ новооткритий желѣзарски магазинъ на
Дочо М. Тихоловъ
ПЛѢВЕНЪ — съръ-пазаръ. 1—5

Винари, вземете си бележка!
Разполагаме съ най-модеренъ филтеръ, който може да избистри най-размътенитѣ вина при
Фабрика „НЕКТАРЪ“ — Плѣвенъ. 1—3

Прѣдпочитайтѣ да повѣрите интереситѣ си на
Народно Застраховат. Д-во „СЛЪНЦЕ“

Осигурете при него стокитѣ, кжщитѣ и живота си, за каквато сума пожелаете и въ каквато първостепенна валута искате.
Защото „СЛЪНЦЕ“ има най-ясно, категорични и либерални условия и най-ефтени премии.
Защото „СЛЪНЦЕ“ е прѣустроено и ржководено съ участието на старата и мощна осигурителна група д-ва „ФЕНИКСЪ“, съ главно седалище въ Виена, чиито капитали и резерви сж надъ
200,000,000 (двеста милиона) французски франка.
Защото трима отъ директоритѣ на тия гигантски прѣдприятия влизатъ като членове въ Управ. Съвѣтъ на „СЛЪНЦЕ“ и
Защото „СЛЪНЦЕ“ чрѣзъ тѣхното съучастие влиза въ реда на първостепеннитѣ европейски застрахователни дружества.
Полицитѣ но **„ПОЖАРЪ“** на „СЛННЦЕ“ се приематъ отъ Българската Народно Банка.
Районния инспекторъ на „СЛЪНЦЕ“ за Плѣвенъ и околностьта **Тодоръ Ив. Гайтанджиевъ** и всички други органи на Дружеството, даватъ всѣкиму съ готовность и при първо поискване всички интересующи го сведѣния по осигурителното дѣло.
1—4

— Отъ кжде идешъ?
— Бѣхъ въ новооткритий обущарски магазинъ
„ЗЛАТНА ПАНЕГА“
въ бившето помещение на „Банка за Търговия и Кредитъ“, откждето си купихъ едни легантни обуща, последна мода на най-износни цени и условия. Иди и се увери! 1-2

Здрави, елегантни и ефтени
мжжки, дамски и детски обуща може да си набавите само отъ
обущарсйата кооперация „СЪГЛАСИЕ“
срещу окржжния сждъ
Цени и условия най-износни и конкурентни.
Посетете и се уверете. 1—5

АСПАРУХЪ Т. ЦВѢТКОВЪ
(ПРИ ПОЩАТА) 1—3
Съобщава на лозаритѣ, че тая пролѣтъ ще продава облагородени вкоренени лози съ присадници винени и десертни грозде, диви вкоренени и гладки лози на разни видове подложки, сжщо и лози за асми облагородени съ афузъ, алп и хамбурски мескетъ. 2-ни разсаждани отъ семе салкъмизи фиданки.

Търговско Индустриално Акц. Д-во „РУБИНЪ“ — Плѣвенъ

ПОКАНА

Въ изпълнение на чл. 31 отъ устава на дружеството поканватъ се г. г. акционеритѣ на II-ро Общо редовно годишно събрание, което ще стане въ гр. Плѣвенъ на 23 мартъ т. год. въ 10 ч, предъ обѣдъ въ помещението на дружеството при следния дневенъ редъ:
1) Докладъ на Управителния и Провѣрителния съвети.
2) Одобрение „Баланса“ и смѣтка „Печалби и загуби“ за 1923 год.
3) Освобождаване отъ отговорность на Управителния съветъ за управлението на дружеството презъ отчетната 1923 год.
4) Избиране на трима членове за Провѣрителенъ Съветъ и двама тѣхни помощници.
За правоучастие въ събранието г. г. акционеритѣ депозиратъ акциитѣ си: за Плѣвенъ при касата на дружеството и при Плѣвенска Търговска Банка; за София при г-нъ Иосифъ Ангеловъ; за Търново при г-да Бр. Гайтанджиеви, най-кжсно до деньтъ на събранието.
Въ случай че сжбранието не се състои на 23 мартъ т. г. по непредставяне на една трета отъ дружествения капиталъ, събранието се отлага за 30-и мартъ с. год. въ сжщия часъ и мѣсто.
гр. Плѣвенъ, 5 мартъ 1923 г.
Отъ Управителния Съвѣтъ.

ПЛѢВЕНСКА ОКРЖЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1501.
гр. Плѣвенъ, 4 февруарий 1924 год.

На 14 априлъ т. г. до 4 часа следъ обѣдъ въ Постоянната комисия гр. Плѣвенъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за направата на здание за окржжно сиропиталище въ гр. Плѣвенъ.
Прдприятието възлиза на сума 1630000 лева.
До търгътъ ще се допускатъ конкуренти, които внесатъ залога 48900 лева въ банково удостовѣрение и изпълнятъ чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията.
Отъ Постоянната комисия.

Въ защита на България

Изживеното презъ последнитѣ дни въ страната ни, дава пълно основание да заключимъ, че действително черни облаци сж се вили надъ нея.

Народа владенъ въ своята ежедневна работа, не е предполагалъ каквато и да е опасность и изненадата за всичкитѣ взети мѣрки, диктувани отъ върховнитѣ интереси на отечеството, бѣше голѣма. Изненадата бѣше сжщо неприятна, защото тя показа, че желаното спокойствие още не е настжпило у насъ, но сжщевремено тая изненада даде възможность на всеки да се убеди, че „консулитѣ не спятъ и че тия що на 9 юни спасиха България, действително поставятъ интереситѣ на отечеството надъ всичко.

Жеста на правителството оне правдаващъ мнозина, поставяйки ги въ едно изключително положение, безъ да сж извършили каквото и да е, което се преследва отъ нашитѣ закони, бѣше крайно необходимъ, макаръ, че последната тѣхна дейность предъ очитѣ на националиста да е похвална и за подържание. И уверени сме, че българското правителство съ не малка тжга е приело да предприеме акцията противъ мнозина служители на националната кауза. Но казано е: преди всичко България е омиротворена вжтре, отъ вънъ тя още не може да обезпечи спокойствието си. Тамъ изчадията народни сж въ услуга на неособени приятелски настроени съседи и подъ предлогъ, че мирътъ на Балканитѣ застрашаваме ние — обезоружениятѣ и обезвреденя следъ победата, е било решено да се навлезе въ нашата територия и завзематъ извѣстни пунктове. Цельта е ясна. Средството е най-добре избрано. Но България не е още съвсемъ безъ приятели. Всичко своевременно се узнава и акцията на правит[illegible]твото отъ 5 т. м. е предприета за да се даде и последното най-осезателно доказателство на съседи и целъ светъ за миролюбивитѣ намерения на българския народъ и неговото правит[illegible]ство.

Очакванитѣ резултати сж постигнати, но това не е достатъчно. Вероятно интригата не ще спре, комитѣ ще продължаватъ и предателитѣ ще искатъ до край да изиграятъ своята юдинска роль.

Вжтре въ страната все пакъ цари миръ и спокойствие. Ако би посмелъ некой да дигне глава отново, народа ще съумѣе да се разправи съ него. Опасностьта за България, обаче, иде отъ вънъ. — Тамъ трябва да се отправятъ погледитѣ и черпейки поука отъ току що изживеното, да се действува както трябва въ защита на България.

Противницитѣ на България не подбираятъ средства и начини да я уязвятъ и изложатъ предъ вънкашния светъ. В такъвъ случай, следователно, трябва да се направи всичко, за да се демаскиратъ тия врагове народни и само така ще може да се даде истинска защита на родината, която искатъ да разнижатъ на кръстъ.

Ал. Милковски
(нар представитель).

ПРЕЗЪ СЕДМИЦАТА

Изъ редакцията. — *По редица технически причини настоящия брой на вестника закъсне съ два дни. Идущия брой ще излезе въ сжбота съ добре подбранъ материалъ, между които ще се помѣсти „Соколчетата отъ кафене Европа“ — фейлетонъ отъ Ивайло. III Плѣвенски.*

Събранието на Демокр. сговоръ. — Въ недѣля на 9 т. м. сутриньта въ салона на д-во „Съгласие“, плѣвенската градска организация на Демократическия сговоръ устрои голѣмо събрание на което говорѣха народнитѣ представители Ал. Пиронковъ и Цоню Бръшляновъ, върху *вжтрешното и международното положение на страната.*

Г-нъ Ал. Пиронковъ говори върху вжтрешното положение и следъ като направи една точна преценка на събитията у насъ отъ 9 юний до днесъ заяви, че *днешното правителство, въпреки пречкитѣ на много народни предатели, съ стоицизмъ, ржководейки се отъ най вишитѣ народни интереси, ежедневно зарегистрира все повече успѣхи въ своята политика.*

Г-нъ Цоню Бръшляновъ се спре главно върху международното положение на България. Съ авторитета на голѣмъ държавникъ, той заяви, *че положението ни не е така опасно, както го представятъ противницитѣ ни. Правителството работи съ свръхъ усилия за подобрение на нашето международно положение и тия усилия то ще увенчае съ успѣхъ, защото то нѣма други намерения, освенъ интереситѣ на страната.*

Накрай той покани гражданството къмъ сплотеность, къмъ единение и къмъ сговоръ. Речитѣ и на двамата оратори на нѣколко пжти бѣха прекъсвани отъ бурни удобрения. Много отдавна въ Плѣвенъ не е имало такова внушително събрание.

Агентъ-провокатори. — Окржжното управление е дало следното нареждане до всички общини въ окржга:

„Злонамѣрнии лица разпространяватъ тревожни слухове за нѣкакво нападение, съ което искатъ да подготвятъ населението да приеме мятежницитѣ, които биха дошли отвънъ съ оржжие да свалятъ днешния строй въ България. За тази цель има особенни агентъ провоктори подъ фирмата търговци, които сновятъ непрестанно изъ градове и села и настойчиво внушаватъ на населението, че е близъкъ деньтъ за нови бунтове.

Разгласете на всички, че правителството е взело най строги мѣрки и нѣма да позволи никому да смущава реда въ страната.

Линията Левски — Ловечъ. — Строителния отдѣлъ при Дирекцията на държавнитѣ желѣзници е вече поржчала релситѣ на новостроящата се ж. п. линия Левски — Ловечъ. Землената и укрѣпителната работа е почти привършена. Сега е започнатъ и строежа на станционнитѣ помещения.

Цвеклопроизводителски съборъ. — На 31 мартъ въ Плѣвенъ се свиква голѣмъ съборъ на цвеклопроизводителитѣ отъ плѣвенския окржгъ. Предъ съборянитѣ ще бжде сложенъ на разглеждане повдигнатия вече въпросъ около постройката на кооперативната захарна фабрика край Плѣвенъ.

Испити за секретарь-бирници. — Въ петъкъ на 15 мартъ, ще се произведатъ въ окржжното управление испити за секретарь бирници. Цензъ за кандидататѣ е петокласно или най-малко третокласно образование съ три годишна практика въ община. Кандидатитѣ ще държатъ испитъ по български, аритметика, отечествена география и дѣлопроизводство. До сега има записани 25 души кандидати.

Изъ сговора. — Презъ идущата седмица се очаква да дойде въ Плѣвенъ м-ра на търговията, г. *Цв. Бобошевски*, който ще държи въ Плѣвенъ политическа речь върху външното и вътрешно положение на страната.

Навигацията по Дунава. — Навигацията по Дунава се вече възстановява. Въ сжботата е миналъ презъ сомовитското пристанище, за Будапеща-Виена, идещъ отъ Русе, първия пжтнишки пароходъ.

За пражкия панаиръ. — Презъ седмицата за пражкия панаиръ отъ плѣвенска околия сж заминали 36 души, повечето отъ които добри земледѣлци. Некой отъ тѣхъ ще се отбиятъ въ Чехословакия, отъ кждето ще направятъ покупки на породисти коне.

Шарка по овцетѣ. — Споредъ бюлетина на окржжния ветеринаренъ лѣкарь, шарката по овцетѣ въ окржга е ограничена въ повечето отъ 10 села. Взети сж сериозни мерки за унищожаването ѝ.

Никополската контрабанда. — Съобщаватъ ни отъ Никополъ, че властитѣ сж заловили маса контрабандирани вещи отъ Ромжния. На всички контрабандисти сж съставени актове и сж изпратени въ митницата, която ще започне въ най скоро време да събира фиска.

Глоби. — Глобени сж всички плѣвенски граждани, негласували въ последнитѣ избори. Отъ събранитѣ суми, въ касата на общината се очаква да постжпятъ около 150 хиляди лева.

Занаятчиитѣ протестиратъ. — Почти всички занаятчийски сдружения въ Плѣвенъ сж отправили протестни телеграми до министра на търговията, противъ изменението на закона за търговскитѣ камари.

Съставени актове. — Презъ седмицата градскитѣ санитарни агенти сж съставили 12 акта на недобросъвестни млѣкари, които продаватъ водно или недоброкачествено млѣко.

Годявка. — Приятно ни е да съобщимъ, че на 8 т. м. вечерьта се извърши годявката на нашия политически приятель г. *Мишо Бойчиновъ* за г-ца *Нанка Ст. Икономова* отъ Плѣвенъ. Честито!

Абонаментъ на телефоннитѣ постове. — Плѣвенската т. п. станция съобщава, че изплащането на абонаментинтѣ такси за финансовата 1924—25 година ще продължи до 31 мартъ включително. На неизплатилитѣ до тази дата абонати, постоветѣ имъ щ[illegible] бждатъ прекъснати.

Коне за армията. — Отъ днесъ по 20 мартъ въ конезавода „Климентинъ“ и Плѣвенъ ще заседава комисия, назначена отъ министерството на войната за закупуване на коне за армията.
Въ Плѣвенъ комисията ще заседава на 11, 12, 13 и 14 мартъ, а въ завода на 17, 18 и 19 с. м.

Нови аптеки въ Плѣвенъ. — Окржжния хигиенически съветъ, въ едно отъ последнитѣ си заседания е опредѣлилъ мѣстата, кждѣто ще могатъ да се откриватъ аптеки въ Плѣвенъ, а именно: едната ще бжде въ жгжла до Бр. Бойчинови на съръ-пазаръ, и другата между общинската аптека и тая на Фр. Хорачекъ, като се спази предвиденото по закона разстояние отъ едната аптека до другата.
Една отъ тѣя аптеки е отдадена на нашия съгражданинъ и аптекарь, г. *Ив. А. Байчевъ*, който е направилъ вече маса поржки на медикаменти отъ Германия.

Закланъ добитъкъ. — Презъ м. февруарий въ градската скотобойна сж закланя 208 воля, 46 крави, 7 телета, 13 бивола, 6 биволици, 42 овни, 12 овце, 154 агнета, 7 кози и 211 свини или всичко 728 глави едъръ и дребенъ добитъкъ на общо тегло 73,657 кгр.
Миналата година презъ сжщия месецъ сж заклани 397 глави добитъкъ на общо тегло 42,818 кгр. или съ 30,839 кгр. по-малко отъ тая година.

РАЗПИСАНИЕ на влаковетѣ

Пристигатъ въ Плѣвенъ:
Отъ София въ 21·52 ч., 16·24 ч. 2·14 ч.
Отъ Варна 10·22 ч., 1·01 ч.
Отъ Гор.-Орѣховица въ 18·56 ч.
Отъ Сомовитъ 8·51 ч., 24·00 ч.

Тръгватъ отъ Плѣвенъ.
За София 10·38 ч., 1.16 ч., 5·00 ч.
За Варна 16·42 ч., 2·14 ч.
За Гор. Орѣховица 6·00 ч.

КЖЩА въ VI кв. ул. 107 при „Гинената чешма“, се продава. Споразумение при БР. ЧОЛАКОВИ—Плѣвенъ.

Внимание! Шапкарницата *„Новий еделвайсъ“* на г-жа Паска Бакърджиева се премѣсти въ дюкяна на Н. Торбовъ (бившъ Пизанти). 4—5

Пушете само най-ароматичнитѣ цигари
ЗАГОРКА
Намиратъ се въ всички тютюнопродавници, а на складъ
Г. КОНСТАНТИНОВЪ & БРАТЪ
Съръ-Пазаръ — Плѣвемъ.

Д-ръ Ст. Сиромаховъ
гр. Плѣвен.
по вжтрешни, нервни и детски болести.
Прилага на нуждающитѣ се галваническо, фарадическо статическо електричество.
3—20

ДЕРВИШКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 215.
с. Дервишко, 21 февруарий 1924 год.

На 21 мартъ 1924 година, отъ 2 до 6 часа следъ об[illegible] въ канцеларията на общинското управление ще се прои[illegible] публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ н[illegible] Общинската Керемидарница (пръстьта) за врѣме отъ 1 ап[illegible] 1924 год. до 31 мартъ 1927 година.
Първоначалната оценка на предприятието възлиза на [illegible] лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 10 на[illegible] върху първоначалната оценка.
Членове 125 — 127 отъ Закона за Обществениитѣ П[illegible] приятия сж задължителни за конкурентитѣ. Тръжнитѣ к[illegible] могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ [illegible] целарията на общинското управление.
Председатель; *Б. Петровъ*
Секр.-бирникъ: (не се чете)

ПЛѢВЕНСКО ОКРЖЖНО ТРУДОВО БЮРО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1037.

На 14 мартъ т. г. въ финансовото управление въ гр. [illegible]вѣнъ ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за до[illegible]ката на 600 кгр. коза пастарма отъ половинъ трупове (гъ[illegible] за поделенията отъ бюрото, на приблизителна стойность 180[illegible]
Доставката на пастармата ще се извърши петь дена с[illegible] съобщението, че търга се утвърждава, франко магазина н[illegible]рото въ гр. Плѣвенъ.
Залогъ за правоучастие е 5% отъ първоначалната [illegible]
Поемнитѣ условия и описанието могатъ да се видятъ [illegible] присжтственъ день въ домакинството на бюрото, а въ де[illegible] търга въ финансовото управление. Разноскитѣ за публика[illegible] на настоящето сж за сметка на доставчика.
Преговоритѣ ще почнатъ да се водятъ отъ 9 часа [illegible] обѣдъ на 14 того и ще продължатъ до 18 часа на 15 то[illegible]
гр. Плѣвенъ, 5 мартъ 1924 год.
Отъ домакинство

ОБЯВЛЕНИЕ № 544. Известявамъ, че отъ 18 мар[illegible] 17 априлъ 1924 година до 5 часа следъ пладне ще се пр[illegible] на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ [illegible]ющия недвижимъ имотъ, находящъ се въ землището на с. [illegible]ховица, а именно: 1. Кжща съ дворъ отъ два декара за 50[illegible] 2. Нива въ местностьта «Надъ орѣша“, отъ 8·3 декара за [illegible]лева; 3. Нива въ местностьта „Мойновецъ“ отъ 4·8 деке[illegible] 2880 лева; 4. Нива въ местностьта »Мойновецъ“ отъ 1·[illegible] за 960 лева; 5. Нива въ местностьта „Мойновецъ“ отъ 3·[illegible] за 1980 лева и 6. Нива въ местностьта „Надъ дълбока п[illegible] отъ 3 декара за 2400 лева. Горнитѣ имоти принадлежат[illegible] покойнитѣ Петко Ц. Щърбаковъ и Мария Станчова, бив[illegible]тели на с. Орѣховица, продаватъ се по определение на [illegible] Окр. Сждъ отъ 9 януари 1923 год. като неподелими.
гр. Плѣвенъ, 6 мартъ 1924 год. Исп. Д. № 228-192[illegible]
II Сжд. Приставъ: *С. Велин*[illegible]

ОБЯВЛЕНИЕ № . Обявявямъ на интересующ[illegible] че на 17 мартъ 1924 г. ще продавамъ въ с. Махлата на [illegible]ченъ търгъ следующия движимъ имотъ: 1) Една парна м[illegible] система „Рустонъ прокторъ“ съ 10 конски сили, употреб[illegible] здрава, заедно съ всичкитѣ ѝ принадлежности. Наддаване[illegible] почне отъ цената, която първия купувачъ ще даде. Горния [illegible] принадлежи на Асенъ Наумовъ отъ с. Махлата, продава [illegible] вземането на Тома Колевъ отъ Плѣвенъ състоящо отъ 2500[illegible]
гр. Плѣвенъ, мартъ 1924 год. И. Д. № 1707-1923
II Сжд. Приставъ: *С. Велин*[illegible]

ОБЯВЛЕНИЕ № 666. Известявамъ, че отъ 15 мартъ [illegible] априлъ т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на [illegible]ченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следующ[illegible] движимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Плѣв[illegible] именно: Кжща въ гр. Плѣвенъ IV кв. съ кухня, сайванть[illegible] занка построена върху 110 кв. метра съ дворъ 536 кв. [illegible] при сжседи: Димитръ Петровъ, Маринъ Бакърджията, П[illegible] Пжловъ и улица св. Параскева за 12,500 лева. Горния [illegible] принадлежи на покойния Димо Трифоновъ отъ гр. Плѣве[illegible] е залеженъ, продава се за въ полза на наследницитѣ м[illegible] неподелимъ, съгласно определението на Плѣв. Окр. Сжд[illegible] № 11383 отъ 30 юлий 1914 год. Радглеждането книжата [illegible]дането може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ в[illegible] целарията ми. Дѣло № 1238-1914 год.
гр. Плѣвенъ, 29 февруарий 1924 год.
I Сжд. Приставъ: *Иор. п. Кръ*[illegible]

ОБЯВЛЕНИЕ № 698. Известявамъ, че отъ 15 мартъ [illegible] априлъ т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продаватъ на [illegible]ченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ следу[illegible] недвижими имоти находящи се въ землището на гр. Плѣв[illegible] именно: 1) Единъ дюкянъ въ гр. Плѣвенъ, II кв. при [illegible] улица главна, Петръ Шоповъ, Коста х. Петровъ и собстве[illegible]ща за 13200 лева; 2) Два декара отъ лозе въ местность[illegible]джи чешма цѣлото отъ 5 декара за 6000 лева. Горнитѣ [illegible] принмдлежатъ на Леополдъ Константиновъ отъ гр. Плѣв[illegible] сж заложени продаватъ се по взискането на Тончо Г. [illegible] отъ гр. Плѣвенъ за 50000 лева лихвитѣ и разноскитѣ [illegible] пълнителния листъ № 5498 издаденъ отъ Плѣв. Окр.
Наддаването ще почне отъ горната цена. Разглеж[illegible] книжата и наддаването може да става всѣки присжтствен[illegible] и часъ въ канцеларията ми. Дѣло № 401-923 год.
гр. Плѣвенъ 4 мартъ 1924 год.
I Сжд. Приставъ; *Иор. п. Кръ*[illegible]

Кооперативна печатница и книговезница „Изгрѣвъ“ — Пл[illegible]